

mig over, at vi nu skulle høre om den bøde, vi blev pålagt, hvis vi ikke opførte os ordentligt økonomisk, hvis vi var inde i det her forsikringsselskab.

For mig at se svarer det præcis til, at hvis vi opfører os rigtig tåbeligt, ja, så kan policen stige lidt, men det er dog intet at regne imod de omkostninger, der vil være, hvis vi ikke har forsikringen, hvis skaden sker.

For det er ikke os, der afgør, hvad der så skal ske. Det er markedet ude omkring, der vil sætte skarp fokus på Danmark, hvis vi ikke er med, og selvfølgelig kan man sige, at så længe vi underkaster os alle de forpligtelser, som de andre har, og opfører os pænt og ordentligt, så kan vi måske nok klare den, bare vi er lidt skrappe end de andre. Men ve os den dag, det kan begynde at gå galt. Ve os den dag, der er udefra kommende kriser, hvor vi står alene, uden for forsikringsselskabet. Så tror jeg nok, at jeg ville foretrække, at policen steg en lille smule, hvis det var, og at det ikke var selve forsikringen, der ikke virkede i den situation.

Det tredje argument er trygheden.

Enhver, der ser naturfilm i fjernsynet – det er blevet så populært – ved, at ser man en flok af disse hjorte, der løber hen over sletten, så ligger rovdyrerne og venter på den, der står alene, på den, der er lidt svagelig, på den, der ikke er med flokken, og på den, der ser ud til at være nemmest at angribe. Så nemt er det.

En dansk valuta kan ikke stå alene. Og det er jo deri, det ligger. Jeg forstår nu, at et stort flertal i Folketinget i en helt overskuelig fremtid vil sørge for, at kronen ikke står alene. Det er meget klogt. Men der jo ingen som helst grund til at tvivle på, at fokus under alle omstændigheder vil blive sat på kronen i langt højere grad uden for forsikringsselskabet end inden for. Og hvad i alverden skal vi med den opmærksomhed. Ellers tak!

Jeg sagde det før, men det er vigtigt at gentage:

Det er fint, og det er storslået, at vi har fået skabt euroen på et tidspunkt, hvor det gik rimelig godt i Europa. Vi har overlevet Sovjetunionens sammenbrud; vi har overlevet Tysklands genforening. Men man behøver ikke at spole båndet ret mange år tilbage – ja, for nogle er det måske mange, men for os andre er det ikke så mange – til 1970'erne, hvor hver gjorde, hvad der nu kom dem bedst ved, og blæste på alle de andre, når der var krise.

Det er det, euroen skal være garantien mod. Euroen er jo ikke noget nyt; det er videreudviklingen af EMS'en, der heller ikke var stærk nok, når det kneb. Så røg den også i svinget. Vi har brug for en mekanisme i Europa, der holder landene sammen, når det gælder. Og det kan aldrig være andet end i Danmarks interesse, at de store lande holder sammen og ikke skejer ud, og at vi selv er med dér, hvor det foregår.

Så det drejer sig om at holde med; det drejer sig om at erkende, at hovedproblemet ikke er, om Danmark kan devaluere eller ej, men det er at sikre, at de andre ikke gør det. Igen, det er ikke kun et spørgsmål om at sikre danske interesser – det er det i høj grad – men det er også et spørgsmål om at få det hele til at fungere og få det hele til at glide i det hele taget.

Vi ved, at så snart krybben er tom, bides hestene, og mere økonom behøver man altså ikke at være. Og det vil jeg så sige som det sidste argument fra CD for at anbefale folk ikke bare at lytte til økonomer, fordi der ryger kæden nok hurtigt af, det kan den såmænd også gøre under en debat som denne her, men prøv engang at sidde ned bare i nogle få minutter indimellem og tænk med sund fornuft: Hvad er det, det her drejer sig om? Det drejer sig om noget med valutaer og penge. Det ved vi alle sammen går på tværs af grænser.

Når som helst der er tale om store ting, der går på tværs af grænser, så skal Danmark ikke stå alene. EU-samarbejdet drejer sig om to ting. Det drejer sig om for det første at løse nogle opgaver dér, hvor de bedst løses, hvis vi alle sammen prøver at have samme mål at løfte i flok. For det andet skal EU-samarbejdet gælde dér, hvor et enkelt land ved at skeje ud og kun tænke på sig selv kunne skade de andre, for sådan kan man ikke opføre sig i en forening. Mere besværligt er det ikke.

Men det er klart, at det gør det ikke lettere, at jeg kalder det et forbedret og øget samarbejde i Europa, hvor hr. Keld Albrechtsen kalder det øgede magtbeføjelser til Unionen. Det dækker måske over de samme beslutninger, men der er meget langt imellem. Derfor tror jeg, at befolkningen vil være fuldt i stand til at sætte sig ned og prøve at tænke det igennem. Det her er ikke særlig kompliceret, når man tænker på samarbejdspsykologi i alle andre forbindelser.

Som CD er et selvstændigt parti – lidt irriterende, kan nogle mene – så er Danmark et selvstændigt land. Vi fremfører vores synspunkter ud fra det, vi nu mener, men skal vi have nogle